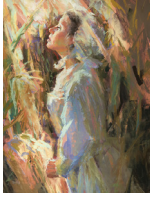


# Berättelsen om Amanda Smith vid Hawns Mill



Den 30 oktober 1838 angrep pöbelhopar i Missouri en sista dagars helig bosättning, känd som Hawns Mill. Pöbeln sköt på män och pojkar som hade gått in i en smedjan för att söka skydd och försvara sitt folk. Sjuttion sista dagars heliga dödades i attacken och över ett dussin skadades.

Bland de skadade fanns sexårige Alma Smith, vars hela höftled skjutits bort. Almas mor Amanda Barnes Smith blev bestört när hon fann honom. Hon sörjde också över sin man och sin tioårige son, som båda dödats i attacken.

Utan någon som kunde hjälpa henne, samlade Amanda sina återstående barn och bad om vägledning. ”O, min himmelske Fader”, bad hon, ”du ser min stackars sårade son och vet att jag saknar kunskap. O, min himmelske Fader, vägled mig i vad jag ska göra!”

När Amanda hade avslutat bönen hörde hon en röst som ledde henne till att blanda aska med vatten. Hon använde lösningen för att tvätta Almas sår tills det var rent. Sedan kände Amanda sig manad att ta rötter från en alm och mala dem till en massa. Hon lade massan på Almas sår och lindade den med linne.

”Ligg nu så där och rör dig inte”, sa hon till sin son, ”så ska Herren göra en ny höft åt dig.”

Almas sår hindrade Amanda och hennes familj från att fly efter attacken. Allteftersom veckorna gick satte pöbelhopan ett slutdatum för när hon och andra kvarvarande heliga skulle ha gett sig av. Amandas rädsla steg när slutdatumet närmade sig. Hon gömde sig i en klunga majsstjälkar så att hon kunde be högt utan att bli hörd. Sedan hörde hon en röst som upprepade de här orden:

*Den själ som till Jesus sin tillit har satt,  
ska inte bli bortglömd i mörker och natt.  
Men han skall befrias trots helvetes makt,  
förmedelst min nåde, jag evigt det sagt!”*

De här orden i psalmen ”How Firm a Foundation” (*Hymns*, nr 85, v. 7) hjälpte Amanda att känna ny styrka och nytt mod.

Kort därefter var Amanda ute när hon hörde sina barn skrika inne i huset. Hon rusade in och såg Alma springa runt i rummet. ”Jag är frisk, mamma, jag är frisk!” ropade han. Amanda och hennes barn lämnade Hawns Mill kort därefter.

(Citat från och sammanfattning av *De heliga*, 1:347–350, 353–355, 378–379.)